

NIVFO

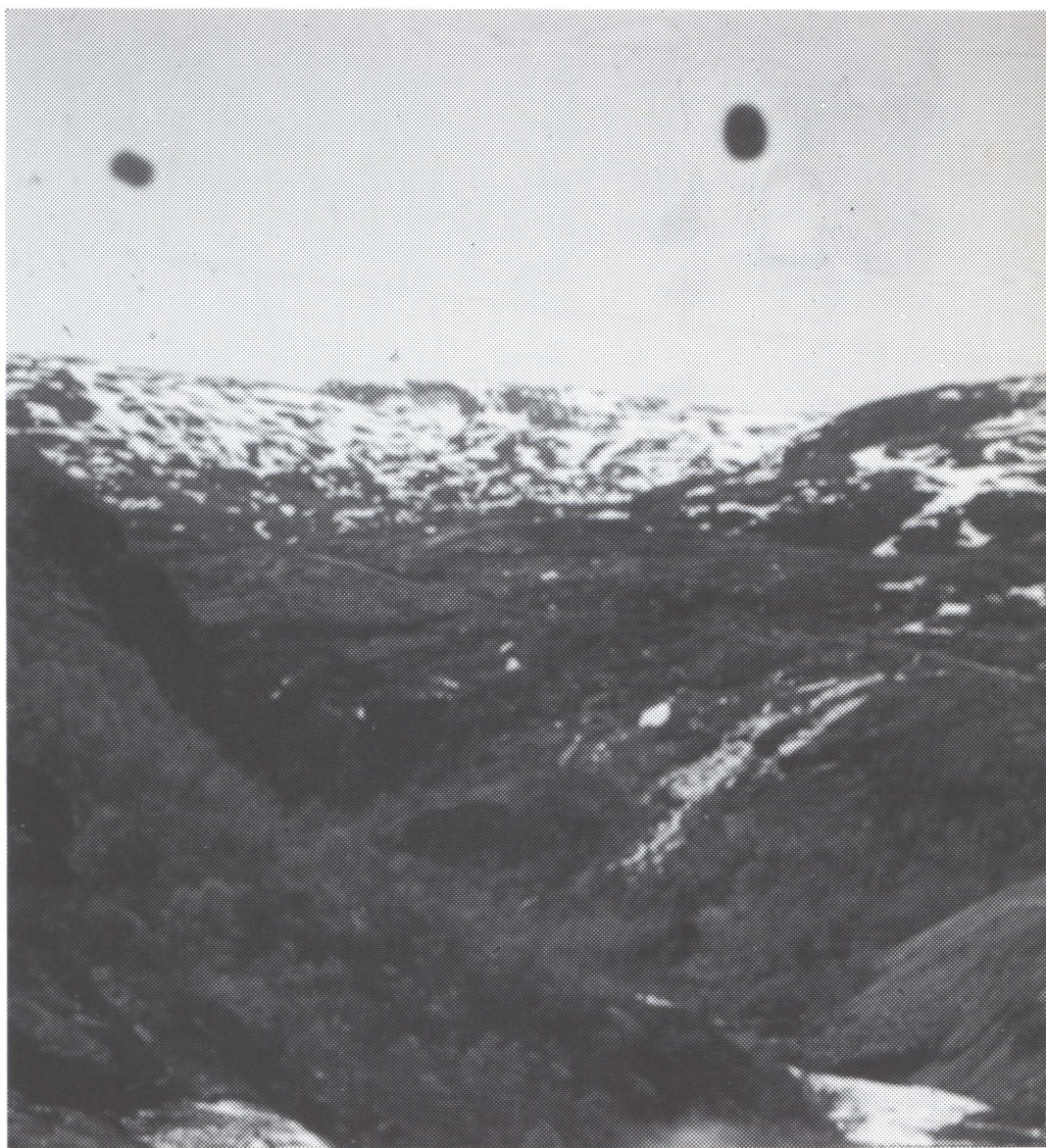
NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

Nr. 4•81

**Himmel-
fenomener
over
Norge**

*Vi behandler kontroversielle
forskningsanliggende —
inklusive UFO-spørsmålet*

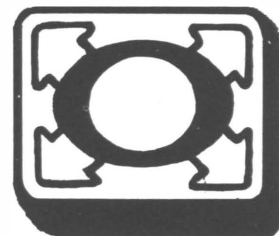
AV INNHOLDET:

- Siste nytt: Hva USA's regjering vet om UFO
- Nærobservasjon av hva? Ved Stjørdal
- Om «Landingsspor»
- UFO-vrak og humanoider - del 3
- Et UFO-vindus anatomi - del 3
- UFO over Lier i 1956
- Norske rapporter fra 1980 og 1981
- «Sølvmannen»

NIVFO

NORSK INSTITUTT
FOR VITENSKAPELIG
FORSKNING OG OPPLYSNING

bulletin

* * NR. 4 1981 — 1. ÅRGANG * *

Postadresse:
Postboks 2119,
7001 Trondheim

Telefon (075) 46 782

BERGEN:
Postboks 1, CCB,
5363 Ågotnes

Telefon (05) 33 40 20
(Etter kl. 16: 14 50 77)

**Ansvarlige
redaktører:**

Gunnar Bertelsen og
K. Stenødegård

Abonnement:

Kr. 80,— bestilles hos:

NIVFO,
Boks 2119,
7001 Trondheim

Postgiro 346 95 74

5—6 NR. I ÅRET

INNHold:

	side
• Siste nytt: Hva USA's regjering vet om UFO	3
• Nærobservasjon av hva? Ved Stjørdal	5
• Om «Landingsspor»	8
• UFO-vrak og humanoider - del 3	9
• Et UFO-vindus anatomi - del 3	16
• UFO over Lier i 1956	17
• Norske rapporter fra 1980 og 1981	19
• «Sølvmannen»	24

ENDELIG ! NYE BEVISER
FOR EKSISTENSEN AV U-
KONVENSJONELLE LUFTBÅ-
NE OBJEKTER ER IKKE NÅ
LENGER AVHENGIGE AV PÅ-
LITELIGHETEN HOS RAPP-
ORTER FRA SIVILE, MEN
HVILER PÅ OPPTEGNESLER
FRA VITENSKAPSMENN, MI-
LITÆRPERSONELL, ETTER-
RETNINGSANALYTIKERE,

LOVENS HÅNDHEVERE OG
ANDRE TROVERDIGE OG
ANSVARLIGE PERSONER.
DERES VITNESBYRD ER
Å FINNE I TRE TUSEN
SIDER MED TIDLIGERE
KLASSIFISERTE DOKUME-
NTER OM UFO, FRIGITT
GJENNOM DE SISTE FÅ
ÅR, I KRAFT AV LOVEN
OM FRI INFORMASJON -

(FREEDOM OF INFOR-
MATION ACT) - AV
DEPARTMENTS OF STATE/
ARMY/NAVY/AIR FORCE/
DEFENCE, F B I/ THE
NATIONAL SECURITY AG-
ENCY, THE DEFENCE IN-
TELLIGENCE AGENCY OG
C I A .

Hva USA's regjering vet om UFO

AV

PETER GERSTEN

*
* **SISTE NYTT!** *
*

NATIONAL SECURITY AND UFO's

"It is my view that this situation has possible
implications for our national security."

- Central Intelligence Agency
(C I A) 1952

"Det er mitt syn at denne situasjonen har mulige
betydninger for vår nasjonale sikkerhet."

* *

I slutten av 1952 ble det
laget utkast til et memora-
ndum fra CIA-direktøren ,
Walter B. Smith, til The
Executive Secretary of the
National Security Council .
Memorandumet gjaldt:

"Uidentifiserte Flyvende
Objekter"..

Dokumentet viser at C I A
hadde "vurdert den aktuelle
situasjonen vedrørende uid-
entifiserte flyvende objek-
ter, som har forårsaket ut-
strakte spekulasjoner i
pressen og berørt regjerin-
gs-organisasjoner."

Det var direktørens opp-
fatning, basert på vurderin-
gen, at "denne situasjon-
en har mulige betydninger
for vår nasjonale sikker-
het, og som går ut over en
enkelt tjenestes interesser".

"Jeg anbefaler derfor at
CIA og the agencies of the
Department of Defence in-
strueres om å utarbeide et
program for de etterretnin-
gs- og forskningsmessige
aktiviteter som er nødven-
dige for straks å nå frem
til en positiv identifika-
sjon av UFO."

DISSE OVERVELDENE BE-
VISENE INDIKERER AT
UIDENTIFISERTE FLYV-
ENDE OBJEKTER AVGJORT
EKSISTERER, OG AT NOEN
AV DEM ER UKONVENSJON-
ELLE FARTØYER, SOM
(1) UTGJØR EN FARE FOR
DEN NASJONALE SIKKER-
HET OG (2) FUNGERER
HINSIDES GRENSEN AV
VÅR TIDS TEKNOLOGIS-
KE UTVIKLING..

VIDERE FINNES DET BEV-
ISER FOR AT REGJERING-
EN KONTINUERLIG HAR
FEILINFORMERT PUBLIKUM
VEDRØRENDE SPØRSMÅLET
OM HVOR BETYDNINGSFULLT
"UFO-PROBLEMET" I VIRK-
ELIGHETEN ER.

* * *

FRONTIERS OF
SCIENCE
MAI-JUNI 1981

Et utkast til et påtenkt
direktiv for National Sec-
urity Council var vedheftet
memorandumet.

Beklageligvis later det til
at NSC-direktivet havnet i
veigrøften. Nå, 29 år etter
representerer "den aktuelle
situasjonen" stadig alvor-
lige implikasjoner for vår
nasjonale sikkerhet, på tr-
oss av offisielle benektel-
ser.

★ NIVFO har uoppfordret mottatt dette manuskriptet direkte fra kilden i USA, og vi har her tatt med det viktigste av innholdet. Samtidig får ★ vi opplyst at man venter på resultatet av en anket dom mot C I A . .

Regjeringens holdning:
"Ingen rapporterte UFO, undersøkt og vurdert av flyvåpenet, har vist noen indikasjon på trussel mot vår nasjonale sikkerhet."

-Air Force ,
1980 .

BEVISET

DOD, USAF, og CIA-dokumenter avslører at i løpet av oktober, november og desember 1975 rapporterte troverdig militærpersonell gjentatte ganger ukonvensjonelle flyvende objekter i nærheten av lager for kjernefysiske våpen, flyvarslingsanlegg og atomrakett-kontrollene ved Loring Air Force Base, Maine; Wurtsmith AFB, Michigan; Malstrom AFB, Montana; Minot AFB, North Dakota; og Canadian Air Force Station, Ontario. Mange av observasjonene var bekreftet av radar. Ved Loring AFB "viste inntrengeren en klar interesse for områdene med våpenlager".

Hendelsene vakte oppmerksomhet hos CIA, the Joint Chiefs of Staff, og the Secretary of Defence. Selv om flyvåpenet fortalte publikum og pressen at individuelle observasjoner var isolerte tilfeller, sier et Air Force -

dokument at "Security Option III" var oppfylt og at sikkerhetsregler ble koordinert ved 15 flybaser, fra Guam til New Foundland. Et av de andre flyvåpen - dokumentene avslører at Air Force ledet en undersøkelse av disse tilfellene, men uten å kunne finne forklaring på dem.

Det later til at flyvåpenets "sikkerhetsregler" ikke garanterer noen beskyttelse mot "invasjonen". En måned etter dette, 21. januar 1956 ble det observert UFO "nær innflyvningen til Cannon AFB, N.M.". De var "25 yards i diameter, gull- og sølvfarvede, med blå lys på toppen, hull i midten og med rødt lys i bunnen". Ti dager senere, 31. januar, ble et UFO observert nær et radaranlegg ved Elgin AFB i Florida. Den 30. juli 1976 observerte man et UFO over "ammunisjonslagrene" ved Fort Richie, Maryland."

Ovenstående hendelser har tallrike, historiske paralleller. Fra 1948 til og med 1950 ble, ifølge et FBI-dokument, UFO sett av "personer med troverdighet hevet over enhver tvil," nær høyst følsomme militære- og statlige installasjoner, inklusive steder for konstruksjon, testing

og lagring av kjernefysiske våpen. Sikkerhetsoffiserene var meget bekymret over disse tildragelsene .

Et CIA-dokument avslører at det i 1952 ble rapportert "observasjoner av uforklarlige gjenstander i stor høyde og med stor hastighet, nær viktige forsvarsanlegg, og utgjorde en trussel mot den nasjonale sikkerhet."

Bevisene er klare og entydige: Den Federale regjering har systematisk feilinformert det amerikanske folk om den reelle trussel mot vår nasjonale sikkerhet som disse UFO-hendelser representerer.

AVANSERT TEKNOLOGI

Regjeringens holdning::

"Det foreligger ingen beviser fremlagt for- eller oppdaget av flyvåpenet, på at observasjoner med benevnelsen "uidentifiserte" representerer teknologiske utviklinger eller prinsipper ut over grensen for dagens vitenskapelige kunnskaper."

- Air Force, 1980

De offisielle dokumentene avslører hundrevis av observasjonsrapporter - mange av dem bekreftet av radar og annet sporingsutstyr - som beskriver ukonvensjonelle objekter med svært avanserte egen-

skaper vedrørende hastigheter, form og størrelse.

Et dokument fra forswarets etterretningstjeneste avdekker at amerikanskbygde iran-ske jetjagere den 19. september -76 møtte flere UFOer som la for dagen en teknologi hinsides vår utvikling i dag. I løpet av dette nattlige møtet falt alle instrument- og kommunikasjons funksjoner ut hos en F-4 jetjager, da denne nærmet seg et av UFO'ene. Hos en annen F-4 sluttet hele våpenkontrollpanelet å fungere da piloten forsøkte å skyte på objektet.

DIA-vurderingen av 12. oktober 76 (DIA = forswarets etterretningstjeneste) refererer til denne hendelsen som "en fremstående rapport, fordi objektene ble sett av mange vitner med høy troverdighet; de visuelle observasjonene var bekräftet av radar; identiske elektromagnetiske effekter ble rapportert fra tre forskjellige fly og psykologiske effekter forekom hos noen av flymannskapene. Og videre: UFOene fremviste "en hel del ekstraordinære manøvreringsegenskaper". (Forts. n. nr)

NÆROBSERVASJON AV HVA?

©

OBSERVASJONSSTED: Lånke, Hell ved Stjørdal
OBSERVASJONSDATO: 25.07.81

TID : Mellom kl. 07.30 og 08.-
HOVEDVITNE : Fru Hjørdis Hokstad -
husmor og hjemmehjelp
Født 03.04.1921

OBSERVASJONENS
VARIGHET : 10 - 15 minutter.

BESKRIVELSE AV GJENSTANDEN, BASERT PÅ VIT-
NENES FORKLARINGER:

Form	Som en sylinder med en slags "kule" på toppen. "Kulens diameter litt større enn diameteren på den sylinderformede hovedseksjonen. Fra bunnen av sylindere stakk det ned en slags stang, evt. rør, omtrent av samme lengde som sylindere. Øverst på sylindere fantes en "plate eller emblem" tilnærmet hjerteformet og rødt av farve.
Stofflighet	Som polert aluminium, reflekterte sollyset.
L y d	Ingen hørbar for vitnene
Bevegelse	Ble oppdaget stående nede ved bakken, ca. 250 - 300 meter fra vitnet. Steg først vertikalt et lite stykke, for så å bevege seg rett mot vitnets posisjon - jevnt stigende med en helt stø bevegelse, hele tiden i vertikalposisjon og langsomt roterende rundt sin egen akse. Høyde og hastighetsendringer ble observert.
Hastigheter	Langsom, jevn bevegelse med markant akselerasjon etter å ha passert over vitnets hus. Hun sto da ute på trappen og betraktet gjenstanden i kikert (12x50).
Størrelse	Det har vært meget vanskelig å beregne gjenstandens faktiske størrelse. Ifølge hovedvitnet bør den ha vært "omtrent så stor som en mann", men visse beregninger kan tyde på at den har vært større. →

KOMPASSRETNINGER:

Gjenstanden ble oppdaget nede ved bakken rett mot sør-vest, i forhold til vitnets posisjon. Etter å ha lettet beveget den seg hele tiden rett mot nord-øst.

VÆR OG LYSFORHOLD:

Klart/solskinn/solen til venstre.

VINDRETNING OG VINDSTYRKE:

Fra kl. 07.30 til kl. 08.00:
100 - 110 grader. 3 - 5 knop.
(Ifølge værtjenesten på Værnes.
Klokkeslettene er lokal sommertid.)

OM VITNET:

Må avgjort betegnes som troverdig. Har ikke hatt lignende observasjoner tidligere og har ikke vært opptatt av emnet UFO. Lett nedsatt syn, men ikke i slik grad at det kunne ha influert nevneverdig på observasjonen.

SAMMENDRAG AV VITNETS EGEN BERETNING

Klokken var litt over 07.30, da vitnet hadde satt seg ved kjøkkenbordet ved vinduet med en kopp kaffe. Hun kikket av og til opp mot jordene på en av nabogårdene etter noen rådyr som hadde vært sett der oppe. Da la hun merke til noe blankt som reflekterte sollyset, og hun trodde et øyeblikk at det var en metallplate el.l. som lå der. Tingesten befant seg bak noen busker oppe på en braut ca. 250-300 meter unna.

Så får hun øye på en skikkelse som går oppover engen like ved gjenstanden. Han er iført en slags grå-brun kjeledress, som også lot til å dekke hodet, omtrent på samme måte som f.eks en anorakkhette. Hun så ham kun bakfra der han gikk noen få meter oppover med en noe påfallende "vaggende" gange, forteller hun.

Plutselig rørte gjenstanden på seg og begynte å stige vertikalt opp fra bakken. Mannen var da borte, men hun så ikke hvor han forsvant. Hun hadde tatt kikkerten og da gjenstanden flattet ut og begynte å komme rett mot henne gikk hun ut på trappen, hvor hun kunne betrakte den på nærmere hold. (Hun hadde også sett mannen gjennom kikkerten og hun betegner ham som svært liten, omtrent som en tiåring.)

KOMMETARER:

NIVFO fikk kjennskap til saken temmelig omgående og foretok først en meget grundig utspørring av vitnet over telefon. Noen dager senere gjorde vi en inngående undersøkelse på stedet - inklusive en flere timer lang utspørring av vitnet.

Radioaktivitet ble ikke påvist. Derimot fant vi til slutt en del svarte, krøllete blad på noen busker akkurat på "landingsstedet", som minnet om forkulling etter sterk hete eller stråling. Men da en biologisk forklaring er mulig vil vi foreløpig ikke legge for mye vekt på dette.

Spørsmålet om hvorvidt gjenstanden kunne ha vært en ballong av noe slag har selvsagt vært grundig undersøkt. NIVFO kontaktet bl.a. ledelsen for "Levanger-martna'n", som startet noen dager senere, men der hadde man ikke kjennskap til noe som kunne settes i forbindelse med saken. En henvendelse til militære eksperter slo fast at ingen kjente norske eller utenlandske ballonger, som benyttes til militære eller forskningsmessige formål, har likheter med gjenstanden fra Lånke - slik vitnet beskriver den. Flykontrollen på Værnes hadde ikke observert noe uvanlig, men dette sier lite da man der bokstavelig talt satt med ryggen til Lånke.

I avisen Fædrelandsvennen for 1. august i år finnes en omtale av en ballong som drev i ca. 1000 meters høyde over Kjevik Flyplass. Det heter at et firma i Kristiansand selger importerte ballonger som er ca. 2 x 3 meter store. Disse fylles med luft og

legges i solen. På den måten får de den nødvendige oppdrift og kan nå opp i en høyde av flere tusen meter før de sprekker. Men etter det vi får opplyst er disse ballongene svarte (gjørne med blå bokstaver påtrykt) og med noe spisse ender.

Ut fra de data som her kort er referert, og med spesiell henvisning til at gjenstanden over en periode på minst ti minutter holdt en jevn, stø kurs på tvers av den angitte vindretningen, må det konkluderes med at det ikke forekommer opplysninger til støtte for den antakelse at gjenstanden kan ha vært en ballong. Muligheten må betraktes som meget usannsynlig

KRØTTER PÅ NABOGÅRDENE GIKK AMOK

Fra vitnets naboer er det blitt opplyst at noen kalver på gården gikk nærmest amok på det tidspunkt da observasjonen fant sted, slik at folkene på gården våknet av levenet. De ble meget forbauset over dyrenes oppførsel, da disse kalvene aldri har vært urolige hverken før eller senere. Vitnets hund oppførte seg alminnelig, men den befant seg innendørs, mens kalvene var ute - omtrent rett under gjenstandens oppgitte bane.

Senere har enda en gårdbruker like i nærheten stått frem og fortalt at også hans krøtter laget et voldsomt spektakkel mellom klokken 07.30 og 08.00, denne lørdagen. Disse var inne på det aktuelle tidspunkt.

Voldsomme reaksjoner hos dyr er som kjent en karakteristisk detalj ved UFO-rapporter over hele verden.

ET VITNE TIL STÅR OMSIDER FREM

NIVFO har på forskjellige måter forsøkt å fremskaffe flere vitner til

hendelsen, blant annet gjennom lokalavisene. Men det heter seg at folk på Lånke gjerne står sent opp på lørdag morgen - dessuten vet man hvor vanskelig det kan være å få slike vitner til å stå frem, som følge av den utbredte frykten for å bli utsatt for ubehageligheter. (Jmfr. CIA's beslutning om at latterliggjørelse i stor utstrekning skulle tas i bruk som et ledd i bestrebelsene på å holde UFO-fenomenet ute av syne for publikum.)

Bare ved hjelp av et meget grundig etterforskningsarbeide kan man gjøre seg håp om å avdekke verdifulle detaljer i saker som disse, og til sist ble et vitne til sporet opp. Vedkommendes navn utelates her, men NIVFO har selvsagt oppsøkt stedet og snakket med det nye vitnet, en middelaldrende mann som bor et par kilometer fra hovedvitnet, i omtrent rett linje mot nord-øst - det vil si i gjenstandens fartsretning. Mannen sto ute og ordnet med noe ved mellom kl. 07.30 og 08.00 denne lørdagen, da han tilfeldigvis fikk øye på en gjenstand på himmelen. Han trodde først at det var et fly, men ble forbauset over ikke å se noen vinger på det. Vi skal ikke gå i detaljer her, bare slå fast følgende:

På bakgrunn av mannens anvisninger med hensyn til posisjoner, vinkelhøyde etc. er det på det rene at gjenstanden har befunnet seg flere kilometer borte. Den beveget seg da helt jevnt bort i retning av en ås og lot til å fly i horisontal flukt til den ble borte bak åsen. For at mannen skulle kunne se gjenstanden slik han beskriver på denne avstanden, må den ha vært forholdsvis stor - i hvert fall som en middels personbil.

KONKLUSJON

Ut fra det materialet som hittil foreligger virker denne observasjonen interessant for så vidt som ingen konvensjonell forklaring synes å passe på hendelsen-. Likevel må det fremheves at sakens mest vesentlige detaljer bygger på ett vitnes opplysninger og at mulighetene for at det tross alt kan være tale om en eller annen form for ballong, ikke positivt kan avvises.

OM "LANDINGSSPOR"

Siden denne katalogen ble innledet for ti år siden har forfatteren samlet inn 1525 rapporter fra 52 land. En studie av materialet fra denne katalogen skulle nå være tilgjengelig i USA, men vi bringer foreløpig en del statistiske fakta fra det midlertidige studiet.

Rapporter om fysiske spor viste en markant økning i 1964. Siden da har slike saker steget jevnt i antall. I tiårsperioden 1950-1959 var det i gjennomsnitt 17,7 slike saker per år. Fra 1960 til 1969 var det 45,6 per år, og fra 1970 til 1979 kom de opp i et gjennomsnitt på 63,5 per år.

De fleste rapporter om fysiske spor inntreffer i oktober, med juli og september på de neste plassene.

UFO'er ble oftest observert mellom kl. 21.00 og 22.00.

49% av hendelsene fant sted mellom kl. 20.00 og midnatt. UFO'et gav fra seg lyd i 8,4% av tilfellene; oftest beskrevet som en summende eller hvislende lyd. Ofte rapporteres det om lysstråler sendt ut fra objektet og ned mot bakken, enten før eller etter en landing.

Humanoider ble observert i 14,3% av tilfellene. 71% av humanoidene var lavere enn normal menneskelig høyde.

Virkninger på dyr, mennesker og elektriske anlegg ble rapportert i 14,1 % av tilfellene.

39,2% involverte to eller flere vitner.

25,7% av disse sakene hadde mange vitner.

39% av vitnene var innenfor en avstand av 50 fot fra det landede, eller nesten landede fartøyet.

64,6% av vitnene var innenfor en avstand av 250 fot fra UFO'et.

43% rapporterte en observasjon med varighet fra 1 - 5 minutter, mens 6 % observerte objektet fra 30 minutter til 1 time.

65% av vitnene var menn - 35% kvinner.

VITNENES YRKE

Politioffiserer, militæroffiserer, prester, bønder, teknikere, flypiloter og fysikere.

74% av UFO'ene ble beskrevet som tallerkenformede

34% var metalliske i fargen. Fremtredende UFO'trekk var ventiler, kupel på øvre seksjon, utvendige lys, lysstråler, damp eller røyk og vertikal oppstigning i meget stor hastighet.

Det er en bestemt indikasjon at to hovedtyper UFO'er blir sett. Type 1 har en diameter på 8 - 12 fot, mens type 2 har en diameter på 30 - 35 fot. Den første typen er som regel beskrevet med en blank, glødende overflate, og har aldri bakkekontakt. Type 1 tilfellene involverer heller aldri humanoider.

Den andre kategorien er den typiske tallerkenen med metallisk overflate, svakt kuplet topp og flat bunn. Utvendige lys blir sett langs åpninger eller luftehull. Mange av beskrivelsene inkluderer et tre- eller firebenet landingsutstyr.

77% av landingsmerkene var runde, med en diameter fra 4 til 45 fot. Disse områdene er beskrevet som brente (49%), nedpresset (33%), eller tørket (18%).

De uttørkede sporene er kanskje de mest interessante sakene. Mange av disse ville ikke absorbere vann på opp til et år etter hendelsen. Sporene var oftest enten 5 - 15 fot, eller 30 - 35 fot i diameter. I mange tilfelle er sporet som en ring, hvor området inne i ringen er uforandret.

10% av sporene har også avtrykk, som er triangulære (61%), eller rektangulære (34%).

Forts. side 10

UFO-VRAK og HUMANOIDER

del 3

HOYTSTÅENDE ETTERRETNINGSKILDE AVSLØRER AT FREMMEDE FARKOST STYRTET I NEW MEXICO, 1962 TO HUMANOIDER FUNNET OMBORD

★RAPPORT NR. 6★

Rapportstatus: Første-
håndsrappport til UFO-
forsker Robert D. Barry
og andrehåndsrappport
til Leonard Stringfield.
(Egentlig førstehåndsrapp-
port også til ham,
men via lydbånd.) Om-
talt som Rapport nr. 14
i "Gjenfunn av tredje
grad", og som del av
Sak nr. A6 i "UFO-gjen-
funn/havari-syndromet."

HENDELSEN: En fremmed
farkost, et UFO, ble
i 1962 oppsporet via
militære radarskjermer,
da den hadde problemer
med manøvreringen. Den
ble fulgt gjennom de
sydvestre statene i USA
før den kom inn over
New Mexico. Militære jet
jagere ble sendt opp for
å avskjære den. Da far-
kosten kom inn over New
Mexico tapte den stadig
høyde. Den havarerte til
slutt i ørkensanden med
en hastighet beregnet
til 145 km/t. Undersiden
av den traff sanden som
om det var et fly som
landet. Landingsutstyret
var ikke i virksomhet og
dens sammenstøt med bak-
ken tydet på at de to
besetningsmedlemmene som
befant seg ombord måtte
ha vært døde før sammen-

støtet, noe som også
manøvreringsproblem-
ene skulle tyde på.

Farkosten var 20,5
meter i diameter, og
4 meter høy. Den var
nesten sirkulær. De
to vesenene som altså
ble funnet ombord var
1,07 meter høye. Hver
av dem var iført en
drakt som var laget i
ett stykke, uten noen
form for knapper eller
glidelås. Humanoidene
ble neste dag ført til
et stort universitets-
sykehus, medisinsk av-
deling. Her ble hud-
prøver og andre medi-
sinske analyser utført.

Fargen på huden var
grå-rosa. Hodene var
litt store i forhold
til resten av kroppen,
øynene større enn det
"normale", men nesen
var liten med et lite
fremspring. De hadde
ingen øreflipper, men
et hull på hver side av
hodet der hvor vi har
ørene, og innenfor dette
påviste man det indre
øret. Munnen var meget
liten, med tynne lepper.

Den sirkelformede far-
kosten ble beskrevet som
en gransknings- eller
undersøkelsesmaskin, og

den ble fraktet
til en større mili-
tærbase idet sør-
vestlige USA. Her
fikk vitenskapsmenn
og ingeniører i opp-
drag å arbeide med
den for å forsøke å
finne ut av dens
fremdriftsmekanisme.
I dette spesielle
tilfellet var et
antall på 20 spesial-
ister involvert i
granskningen av far-
kosten. Vitnet opp-
lyste videre at siden
den gang har tre av
disse dødd av natur-
lige årsaker, slik at
det nå er 17 igjen av
dem som er kjent med
episoden og oppfølg-
elsen av den.

VITNE: Tidligere
høytstående medlem av
CIA.

HVOR/NÅR FORTALT:

Lederen for "20th
Century UFO Bureau",
Robert D. Barry, fra
Yoe, Pennsylvania,
har vært UFO-forsker
og foredragsholder
siden 1957. Han kon-
taktet Stringfield i
mars 1978 da han
hørte at Stringfield
gransket i emnet →

"havarererte UFO'er og besetninger".

Stringfield tok kontakt med ham igjen over telefon og fortalte at han holdt på med et foredrag til MUFON's symposium i Dayton, Ohio den 29. juli 1978. (Det såkalte "Gjenfunn av 3. grad"). Deretter sendte Barry et brev til Stringfield, hvor han fortalte hva forannevnte vitne hadde betrodd ham. Brevet var datert 14. mars 1978.

OM LANDINGSSPOR

I forbindelse med de viktigste effektene er veske, fotspor og skader på tre hyppig rapportert.

Midtvesten-delen av USA er funnet å være meget aktiv. Ved å gjennomgå utbredelsen av slike saker ble det oppdaget at de ledende statene var Missouri, Iowa, California, Ohio, Kansas og New York, i den rekkefølgen.

Landingssteder har hittil blitt rapportert i 47 stater. De 72 sakene med høy merkverdighetsgrad fra denne katalogen er diskutert i en separat artikkel - (i MUFON's tidsskrift)

*

Jmfr. saker fra Norge:

Espevær: Ring
Namsen : Trekant
Åsbygda: Firkantet osv..

Red.

TIDLIGERE CIA-MEDLEM KOMMER MED SENSASJON- ELLE AVSLÖRINGER

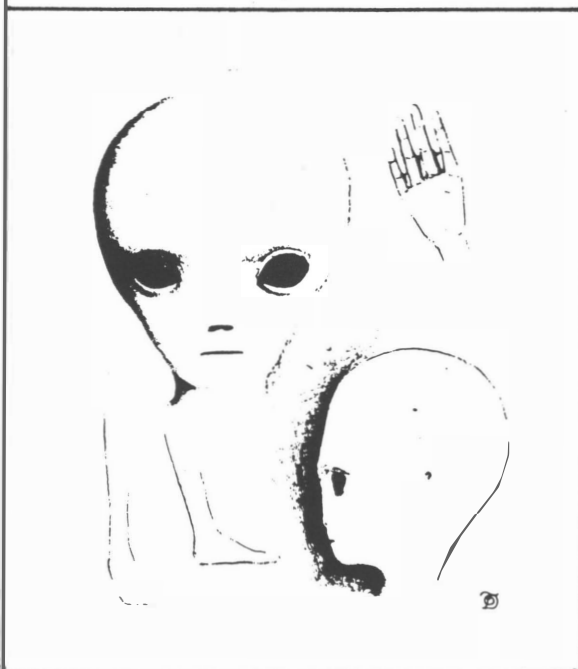
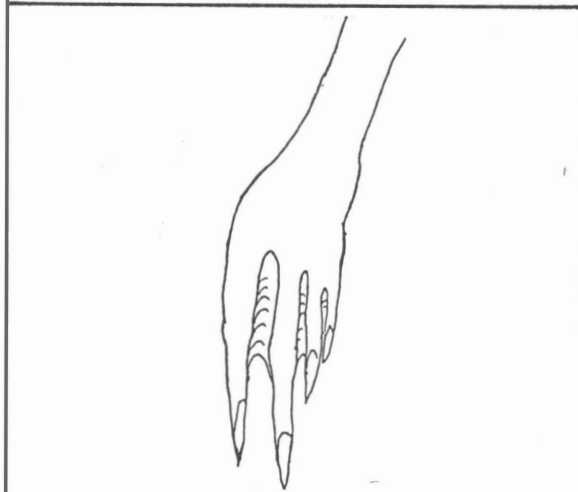
RAPPORTSTATUS: Førstehåndrapport på kassett til Leonard Stringfield, via UFO-forsker Robert D. Barry. Omtalt som del av sak nr. A-6 i "UFO-gjenfunn/havarisyndromet."

AVSLØRINGENE:

1. UFO'er skal ha hjulpet de israelske strykene i en taktisk manøver slik at de seiret over araberne i syvdagers-krigen i 1967. Denne historien ble publisert i "Midnight Globe" den 11. oktober 1977.
2. Stringfield ble advart mot å avsløre visse deler av UFO-havariene og gjenfunnsoperasjonene. I april 1978 ble han advart mot å nevne noe om episoden med amerikanske styrker på mexikansk jord. Men han fikk ingen direkte trusler, bare beskjed om å være ytterst diskret.
3. Under henvisning til Stringfield's planlagte foredrag ved MUFON-symposiet i Dayton den 29. juli 1978, gav CIA-medlemmet ham beskjed om at det kunne befinne seg "agitatorer" der. På en kassett ble Stringfield informert om at det ville være ukjente agenter til stede der i tilfelle av at det skulle oppstå vanskeligheter.
4. Etter at Stringfield var blitt truet på livet etter foredraget i Dayton ble Robert D. Barry med ham opp på rommet hans og ringte derfra til CIA-medlemmet. Dennes kommentar var: "Jeg sa jo at det ville oppstå trubbel der."
5. Stringfield fikk vite fra en kilde at det skulle eksistere en menneskelignende "cyborg" (robot), og han ble spurt om han ville motta noe røntgenlys som bevis på dette i Dayton, eller ved et møte som Stringfield skulle holde med en forskergruppe fra St. Louis i Carlyle, Illinois, i juni 1978. CIA-medlemmet ble spurt til råds, og han svarte Stringfield med at "jeg har ikke noen informasjon om noen påstått cyborg, så dette er kanskje svindel. "Og dessuten: "Gjør ikke dette, med mindre du har medisiner med deg, du kan risikere å havne i elven." Vitnet påsto også at hvis dette derimot var tilfelle så kunne røntgenstoffet få et evt. fly til å krasje.

Stringfield forteller at han tenkte på dette under sin flytur til St. Louis, men "cyborg-kilden" viste seg aldri.

6. Stringfield ble informert om at han kunne regne med at to fremmede agenter ville være til stede i Dayton, og dessuten ville folk fra CIA og FBI også være der.
7. Vitnet, CIA-mannen, avslørte for Stringfield at en vitenskapsmann som han kjente ville være til stede i Dayton i tilfelle av at han, Stringfield, kom til å røpe data (navn, steder osv.) utover de han hadde skrevet i foredragspapirene. Vitenskapsmenn ville i så fall komme med offentlige kommentarer til dette. Etterpå fikk Stringfield høre at han "ikke kom med det hete stoffet", så vitenskapsmannen behøvde ikke å gripe inn."
8. Tidlig i juli 1978 kommenterte vitnet at "80% av foredraget ditt er korrekt... så benytt deg kun av førstehåndsvitner.. sløyf de andre. Da vitnet ble spurt om Kingman-Arizona-tilfellet, fra 1953, sa han at - "en hel del av det er bare en historie, så ikke bruk det." Men han benektet ikke dets eksistens.
9. Den 6. juli 1978, en av de hektiske dagene før Dayton-konferansen, fikk Stringfield beskjed om at CIA-vitnet hadde blitt innkalt til et viktig møte i Washington. Tidligere hadde Stringfield laget fem forskjellige tegninger av humanoidenes hoder, basert på informasjonen fra ulike kilder. En spesiell tegning av humanoidenes hender var laget etter CIA-mannens egne kommentarer. (Se illustrasjonene.) CIA-mannens endelige kommentarer var følgende: "Bruk hode nummer to, det er likt nok." Og til Stringfield's tegning av en "stubb", der hvor tommelfingeren burde være: "Ta bort den stubben." Deretter sa han klart og tydelig ifra: "Vær snill og ikke kontakt meg mer. Jeg kan ikke snakke."

BIDRAG TIL NIVFO'S STØTTEFOND KAN OGSÅ SENDES TIL
KONTO NR. 8601.35.25082, I FORRETNINGSBANKEN A/S -
dersom Du foretrekker å benytte bankgiro _____

10. Den 4. august 1978, etter MUFON-symposiet, fikk Stringfield hørde ordene: "Alle sammen gjorde en bra jobb". Vitnet indikerte videre at planen var "å teste mediaene og den offentlige reaksjon."

- Til slutt gav han sin versjon av grunnen til de påståtte truslene i Dayton", sier Stringfield, "en sak som til denne dag ikke er blitt oppklart.

CIA-medlemmet avslørte for Stringfield helt til slutt at de ansvarlige for opptrinnet var ansatte i- og tilhengere av et filmselskap i New York (ikke Scotia films eller Sun Classic) som har hemmelige dokumenter og filmer i sin forvaring, som bekrefter eksistensen av gjenfunne fremmede fartøyer og besetningsmedlemmer. De fryktet for at Stringfields tale ville inkludere noe av deres materiale og fant det derfor nødvendig å skremme ham, forteller CIA-vitnet.

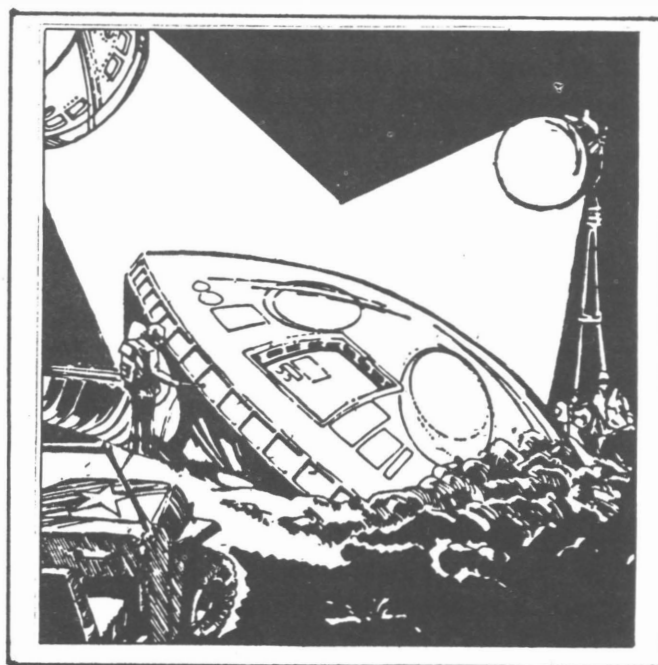
11. Stringfield forteller videre at fra april til 29. juli bekreftet dette CIA-vitnet for ham riktigheten av Ft.-Riley-tilfellet, konfrontasjonen ved Nellis Air Force Base og en gjenfunnsrapport fra Sør Afrika, nærmere bestemt Johannesburg. Han slo fast at det riktige årstall for denne hendelsen er 1953. Derimot bekreftet han ikke referansene i "Gjenfunn av tredje grad" til konfrontasjonen nær Lumberton, Ohio. Heller ikke hadde han kommentarer til hendelsen i 1973 med sersjant "Carl".

12. Da Stringfield første gang snakket med Barry om gjenfunnet i New Mexico, omkring 1962, antydte Barry at CIA-vitnet hadde vært den første som gikk inn i farkosten, hvor han oppdaget de to døde humaoideene. Da Stringfield snakket med

Barry i august 1979 og spilte igjennom kassetten, ble informasjonene på dette punkt endret. Det tidligere CIA-medlemmet klargjorde sin rolle i denne episoden og sa at han var den første som kikket inn gjennom åpningen i farkosten. Men han var i k k e ombord i den.

VITNE: Tidligere fremtredende medlem av CIA.

KOMMENTARER: Stringfield uttaler at inntil det motsette bevises tror han virkelig at Barry's tidligere CIA-kilde er legitim. Han gjentar at han har vært i kontakt med Barry for lenge til å kunne mistro ham. Stringfield forteller videre at han og Barry har spekulert over hvert eneste tema innen ufologien, inklusive CIA-kildens svar på seres spørsmål. Som en konklusjon finner Stringfield at mesteparten av den informasjon han har mottatt fra denne kilden stemmer overens med det han har fått vite fra andre kilder.

Forulykket UFO — halvt begravd i sanden.

Dokumentasjonen viser også at Werner har publisert en mengde sofistikerte tekniske avhandlinger og han innehar en akademisk utdanning i matematikk og fysikk. Han er også medlem av American Association for the Advancement of Science.

Fowler bekrefter at Werner hadde fortalt ham at han sympatiserte med flyvåpenets hemmeligholdelse av UFO-problemet, og sa at flyvåpenet ikke visste hvor UFO'ene kom fra.

Innen flyvåpen mente man at den havarerte gjenstanden var en interplanetarisk farkost, men man visste ikke hvordan man skulle takle situasjonen. De ville ikke skape panikk.

Fowler kommenterer også at det var visse småting som virket inkonsekvente i Werners beretning, men dette berodde trolig på dårlig hukommelse. I Fowlers videre utredning av saken kommer det frem visse detaljer som inngir stor troverdighet og en følelse av at Werners beretning er sann, nemlig følgende:

I et forsøk på å fastslå den nøyaktige dato for den påståtte hendelsen, gikk Werner med på å vise frem sin dagbok, som han førte på den tiden. På de gamle sidene for 20. mai 1953 sto det blant annet: "Fikk en artig telefon fra Dr. Doll klokken 10. Jeg skal på et spesialoppdrag i morgen."

Fowler forteller at på den 21. mai 1953, sto det å lese: "Var oppe ved 07. tiden. Arbeidet det meste av dagen ved Frenchman. Fikk brev fra Bet. Hun føler seg heldigvis bedre nå. Ble hentet ved Indian

Springs AFB, klokken 16.30 til et oppdrag som jeg ikke kan skrive eller tale om."

I "Gjenfunn av tredje grad" og i sin bok "Situation Red", sier også Stringfield at hvis man forsket ytterligere bare i denne ene saken, hvor førti personer var innblandet, ville det kunne "blåse lokket av hele hemmeligholdelsen av UFO-problemet".

METALLURG OG MAJOR I FLYVÅPENET ANALYSERTE METALL FRA UFO-FARTOY I APRIL 1953

RAPPORTSTATUS:

Annenhånds opplysninger til Leonard Stringfield, og førstehåndsrapport avgitt til forsker Charles Wilhelm, Cincinnati, Ohio. Omtalt som Rapport nr. 8 i "Gjenfunn av tredje grad".

HENDELSEN: Vitnet ble fløyet til et ukjent sted i april 1953, et sted hvor det var varmt og mye sand. Han fikk i oppdrag å undersøke et havarert UFO. Med bind for øynene ble han kjørt til et sted omtrent en halv times biltur fra den basen hvor de dro fra. Inne i et telt som var reist i den løse sanden ble bindet for øynene fjernet. Derfra ble han ført til et sted hvor han så en sølvaktig, metallisk farkost, som var mellom

7,5 og 9 meter i diameter. Utvendig var farkosten ikke skadet, men derimot viste hans analyse på stedet, som forøvrig tok to dager, at dens hjemplanet ikke var jorden. Han anslo at inngangen til farkosten var mellom 120 og 150 cm høy og mellom 60 og 90 cm bred. Han hadde ikke tillatelse til å gå inn i fartøyet.

VITNE: Major Daly, som står frem med sitt virkelige navn. Han var metallurg og stasjonert ved Wright Patterson AFB, i 1953.

KOMMENTARER: Det at major Daly fikk bind for øynene, i likhet med Frantz Werner, tyder på at dette er vanlig prosedyre i militære kretser ved ekstreme forsikthetstiltak, i samband med UFO-saker. Legg også merke til at Dalys opplevelse fant sted i april - en måned før Werners. Legg også merke til at Daly ikke så noen døde humanoider, noe som tyder på at det gjaldt samme sak, men at kroppene nå var fjernet. Men det kan jo også tenkes at to havarier inntraff i ørkenområder i 1953. En annen mulighet er at Daly kan ha tatt feil på en måned så mange år etterpå.

PROSJEKTINGENIÖR FRA FLYVÅPENET MED PÅ UNDERSÖKELSE AV USKADET FARKOST, DÖD "PILOT" FUNNET OMBORD

Rapportstaus: andre hånds-
opplysninger
til Leonard H. Stringfield
og førstehandsrapport til
UFO-forskern Raymond E.
Fowler. Omtalt som rapport
nr. 6 i "Gjenfunn av tred-
je grød". samt i boken
"Situation Red, the UFO-
Siege", side 191 - 194.
Skriftlig erklæring fra
vitnet.

Hendelsen: Vitnet sverger
på ære og sam-
vittighet at han den 20.
mai 1953 arbeidet største
delen av dagen ved French-
man Flat, Nevada. På kvel-
den fikk han en telefon
fra testlederen, Dr. Ed Doll.
Han sa til vitnet at han var
uttatt til en spesialjobb
neste dag.

Vitnet meldte seg dermed til
spesialtjeneste, og ble kjø-
rt til Indian Springs AFB i
nærheten av atomprøvefeltet
i Nevada. Der fikk han følge
av 15 andre spesiellister. Vi
ble bedt om å utlevere alle
verdisaker til forvaring hos
militærpolitiet og deretter
ble ledsaget ombord i et mi-
litærfly som første oss til
Phoenix i Arizona. Vi fikk
ikke lov til å omgås hver-
andre, sier vitnet.

Vel fremme i Phoenix ble de
anbragt på en buss sammen
med annet personell som be-
fant seg der. Vinduene på
bussen ble tildekket, slik
at det ikke var mulig å se
hvor de kjørte. Bussturen
varte en fire timers tid.
Vitnet mener at han var i
nærheten av Kingman, Arizo-
na, som ligger
nord-vest for Phoenix, nær
prøvefeltet i Nevada.

Under bussturen fortalte
en oberst i flyvåpenet at
en farkost hadde havarert
og han påsto at det var en
superhemmelig farkost som
tilhørte flyvåpenet. Det
ble også sagt at ettersom
de alle var spesialister
på forskjellige områder så
skulle de granske havariet
ut fra deres fagkunnskaper
og intet annet.

Til slutt stanset bussen,
og de forlot den en etter
en etter hvert som deres
navn ble ropt opp. De ble
alle eskortert av militær-
politi til det området som
skulle undersøkes. To lys-
kastere var rettet mot den
havarerte farkosten, som
var omgitt av vakter. Lys-
ene var så sterke at det
ikke lot seg gjøre å se
noe av omgivelsene. Gjen-
standen var oval og så ut
som to dype tallerkener
lagt mot hverandre. Den
var omtrent ni meter i di-
ameter, med konveks over-
og underdel. Disse over-
og underdelene hadde en
diameter på seks meter.

Farkosten var laget av et
matt, sølvfarget metall,
som lignet rengjort alu-
minium. Metallet var mørk-
ere der de to tallerken-
formede delene møtte hver-
andre og dannet dermed en
kant rundt periferien.
Rundt denne kanten igjen
var der noe som lignet åp-
ninger. En buet inngangs-
luke var blitt åpnet verti-
kalt. Luken var plassert i
den ene enden og hadde blitt
skjøvet nedover. Den var ca.
90 - 105 cm høy og 30 - 45
cm bred. Et lysskinn kom
inne fra, men det kan ha blitt

En ti'er har
vi alle råd
til å ofre -
ved mang en
anledning ..

En ti'er fra
alle som st-
øtte til det
arbeid NIVFO
driver ville
merkes - og
den ti'eren
er ikke bort-
kastet !

HUSK derfor
N I V F O S'
STØTTEFOND :

Postgirokonto
nr.:

3 46 95 74

installert av flyvåpenets mannskap. Vitnet erklærer videre at han snakket med en annen i gruppen som sa at han hadde kikket raskt inn i fartøyet. Der hadde han sett to seter, stoler i en oval kabin, en mengde med instrumenter etc.

Vitnet forteller at hans spesielle jobb besto i å finne ut, på grunnlag av vinkelen og fordypningen i sanden, hvor stor farkostens fremadrettede, vertikale hastighet hadde vært ved nedslaget. Det viste seg at farkosten var trykket omtrent 50 cm ned i sanden. Den hadde ingen form for landingsstell - heller ikke fantes det buker, merker, eller striper på overflaten. Vitnet forteller at dersom de stilte spørsmål som ikke angikk deres fagområde så ble disse ikke besvart.

En bevapnet vakt fra militærpolitiet bevoktet et telt som var satt opp like i nærheten. Vitnet forteller: - En gang lyktes det meg å få et blikk inn i teltet. Der så jeg den døde kroppen til en menneskelignende, 120 cm lang skapning, i en sølvfarget, metallignende drakt. Huden i ansiktet var mørk brun, noe som kan ha sin forklaring i at humanoiden har vært utsatt for vår atmosfære, eller hete. Ansiktet var ikke tildekket, men vesenet hadde en slags metallaktig hjelm på hodet. Han hadde ellers to øyne, to nesebor, to ører og en liten rund munn.

Så snart hver og en av dem hadde avsluttet sitt oppdrag ble de utspurt, intervjuet ble tatt opp på bånd, og så ble de i tur og orden ledsaget tilbake til bussen de hadde kommet med. På vei til bussen fikk vitnet en

mulighet til å snakke med den personen som han tidligere nevnte hadde kikket inn i farkosten. En mann fra flyvåpenet som merket at de snakket sammen, advarte dem mot å gjøre det.

Vel på plass i bussen fikk de beskjed av obersten fra flyvåpenet om å rekke hendene i været og sverge på at de ikke skulle avsløre det de hadde opplevet. Vitnet fikk beskjed om å skrive ned sin rapport for hånd og ikke på maskin. Heller ikke fikk han lov til å kopiere den. Han fikk et telefonnummer som han skulle ringe når rapporten var ferdig. Etter å ha ringt dette nummeret kom en offiser fra flyvåpenet og hentet den.

VITNE: Kalt Fritz Werner (ikke hans rette navn.) Han var på denne tiden prosjektingeniør og arbeidet på kontrakt med flyvåpenet - atomenergikommisjonen for "Operation Upshot-Knot-holde", ved prøveområdet for atomsprengninger i Nevada.

Werner hadde flere tekniske oppdrag og var leder for flere prosjekter ved Wright Patterson AFB mellom juni 1949 og januar 1960. I denne perioden arbeidet han på "kontoret for spesialstudier", som var en del av Air Material Command Installations Division. På den tiden da den påståtte hendelsen inntraff hadde han forannevnte verv.

NÅR/HVOR FORTALT:

Vitnet, Fritz Werner, skrev ned en erklæring som inneholdt et sammendrag av denne hendelsen. Nedtegnelsene fant sted under påsyn av UFO-forskeren Raymond E. Fowler, en av de ledende UFO-forskerne i verden og forskningsleder hos MUFON, den 7. juni 1973. Fowler offentliggjorde en del av denne tildragelsen i aprilnummeret 1976 av tidsskriftet Official UFO. Fowler har mange ganger snakket med Stringfield angående denne saken, bl.a. den 28. mai 1976.

KOMMENTARER:

Werner forteller at han ikke har møtt eller snakket med noen fra forskerteamet senere, og at han ikke kjente dem, men han drog likevel kjensel på på to offiserer, sier han. Den ene var fra Griffit AFB, Rome, New York, og den andre er involvert i en spesialvåpengruppe innen flyvåpenet, stasjonert ved Albuquerque, New Mexico. Werner sier også at han senere kjente igjen obersten som var leder for oppdraget, på en film som omhandlet Project Blue book. Tidligere arbeidsgivere omtaler Werner som en meget kompetent og dyktig person. ●

FORTS. NESTE NR.

at ufo= windu' anatomii del 2

I århundrer har folk rapportert å ha sett lysende fenomener før, under og etter jordskjelv. For eksempel har Plinius, den romerske historiker, skrevet om overlevende som så "flammende sjold" på nathimmelen under det massive skjelvet som veltet "Kolossen på Rhodos" i år 224 før Kristus. Under de mange skjelv i Matsushiro, Japan, i årene 1965-1967, samlet Yutaka Yasui inn de eneste kjente fotografier av "skjelv-lys". Av 35 innkomne rapporter var det 18 som kunne forklares som kjente lys, forteller Yasui.

Disse lysene har opptrådt så ofte i forbindelse med jordskjelv at Dr. John Derr ved US Geological Survey Office sier i en meddelelse som ble frigitt i juli 1977, at tilstedeværelsen av "skjelv-lys" nå er så velkjent at saken ikke lenger kan ignoreres. Og det viser seg at mange ikke bare har gitt opplysninger om lysende

rundinger, men om ildkuler, søkelys-lignende stråler, stjernelignende objekter, søyler av lys og glødende flekker på marken, på sjøen og i luften.

Skjønt ingen vet hva som forårsaker disse lysene er det mange som mener at seismiske bevegelser i jordskorpen danner trykk i det krystallinske fjellet. Dette trykket bidrar til å frembringe elektriske felt, muligens med en styrke på flere volt per meter. Disse feltene er sannsynligvis konsentrert i de mest følsomme områdene - hovedsakelig geologiske brudd. Det er interessant at de fleste "spøkelseslys" forekommer på- eller i nærheten av geologiske brudd eller forskyvninger.

AV

WAYNE LAPORTE

Brown Mountain-lyset, N.C. Wilmington-lyset, Summerville-lyset, Westcliff-lyset, Colorado, Gonzales-lyset, Louisiana osv. - alle disse har manifestert seg i områder hvor det forekommer geologiske brudd. Det synes imidlertid som om disse UFO'ene er en eller form for naturlige fenomen. Og denne konklusjonen er nøyaktig hva to kanadiske vitenskapsmenn er kommet til.

Dr. Michael A. Persinger, en psykolog/vitenskapsmann ved Laurentian-universitetet i Sudbury, Ontario, sammen med sin assistent, Gyslaine F. Lafreniere, studerte 1.242 UFO-rapporter, og 4818 saker vedrørende andre uregelmessigheter, som f.eks. møte med "Bigfoot", nedfall av stein og dyr, merkelige skyformasjoner og lynglimt. De to forskerne fant en viss forbindelse mellom uvanlige hendelser og geologiske brudd, samt solflekkeaktivitet. De har lansert den teori at både solflekker og seismisk aktivitet kan frembringe energifelt som, under visse betingelser, kan skape "plasmoider" og også innvirke på den normale funksjon av menneskehjernen.

De to forskerne tror at disse felt også kan forårsake elektromagnetiske og fysiske sidevirkninger som ofre for nærkontakt med UFO'er ofte har vært utsatt for. De forklarer f.eks. hvordan disse bevegelige, flyktige energifelt kunne "overmanne" svakerne felt i forbindelse med TV-apparater, radioer, billys og motorer, og forårsake at disse blir satt ut av funksjon. Og hvis mennesker kom (forts. side 18)

UFO over Lier i 1956

- FOR DEN SOM EN GANG HAR HATT DEN UNDERLIGE OG NIFSE OPPLEVELSEN Å SE ET UFO MED FORM SOM EN STOR FLYVENDE TALLERKEN OG SOM MAN IKKE KUNNE FORBINDE MED NOE MAN KJENNER PÅ JORDEN, SÅ VAR DET IRRTERENDE Å HØRE ERIK

TANDBERG I KVELDSNYTT TIRSDAG, DA HAN KOMMENTERTE UFO-FILMEN FRA AUSTRALIA. HAN FORKLARTE NÆRMEST ALLE SLIKE SYN MED NATURLIGE OG TEKNISKE ÅRSAKER OG DET FØLTES SOM VI SOM HAR SETT ET UFO MED HELT SPEIELLE FORMER IKKE SKAL BLI TRODD.....

* * *

Det er Liv Andreassen fra Drammen som sier dette til DT og BB. Hun er nemlig selv en av dem som har sett et "uidentifisert flyvende objekt" som hadde en slik form og en slik lyd at man vanskelig kunne finne noen naturlig teknisk forklaring på fenomenet. Hun ble derfor irritert over at Erik Tandberg nærmest avfeide slike syn som usannsynlige. Liv Andreassen mener at de mange som har hatt opplevelser som den hun en gang hadde har krav på å bli trodd. Og hennes reaksjon på Tandbergs kommentarer tirsdag har medført at hun nå etter 22 år er interessert i å komme i kontakt med en mann som i Lier i 1956 antakelig så den samme UFO som hun selv.

IKKE TRODD FØR DET STO I DT-BB

Liv Andreassen var nemlig bare 11 år gammel da hun i 1956 så den merkelige gjenstanden som svevet gjennom luften ved Nedre Eik i Skoger. Da hun etterpå fortalte til sine foreldre og andre hva hun hadde sett, så ble hun ikke trodd. Mange mente nok at 11-åringen hadde en livlig fantasi og hun fikk høre at slikt var

noe som bare forekom i tegneseriene. Men noen dager senere fikk nok folk i Skoger en litt annen oppfatning: For da kunne de lese i DT-BB om en mann i Lier, som hadde sett en merkelig gjenstand på himmelen. Etter hans beretning å dømme hadde han sett samme gjenstand som 11 år gamle Liv i Skoger.

Liv Andreassens opplevelse som 11-åring kom til å brenne seg fast i hennes hukommelse, slik at hun i dag kan gjenfortelle den som om det var i går den hendte henne.

AV INGER EGGERUD

- Jeg holdt på å leke ute i gården der vi bodde. Jeg hørte plutselig en rar, nesten syngende lyd. Jeg snudde meg etter lyden for å se hva det kunne være. Da så jeg en stor rund gjenstand med et slags kuppelhode både over og under, slik man ofte forestiller seg flyvende tallerkener. På den øverste kuppelen var

det et smalt felt med sorte felter. Hele gjenstanden var sølvgrå av farge og beveget seg sakte i retning mot Lier. Den gikk også rundt mens den beveget seg, men om det var hele gjenstanden, eller bare en del av den, som gikk rundt, kunne jeg ikke oppfatte med sikkerhet, sier hun.

IKKE NOE INSEKT

- Det jeg så den gangen det var i alle fall ikke noe insekt, slik Tandberg var inne på i fjernsynet om hva man kan se gjennom et fotoobjektiv. Opplevelsen, og så det at jeg etterpå nesten ikke ble trodd av voksne, gjorde et slikt inntrykk på meg den gangen at jeg hadde mareritt om natten, sier Liv Andreassen..

Opplevelsen har naturlig nok ført til at hun senere er blitt interessert når hun hører om andre som har sett lignende ting og nesten heller ikke blir trodd. Som når folk ber om å få være anonyme når de står fram og forteller om merkelige syn på himmelen, i frykt for å bli ledd av. Hvilken interesse skulle disse mennesker ha av å

lyve eller fantasere ? spør Liv Andreassen . Hun står selv gjerne frem med fullt navn, selv om hun ikke er så glad i offentlighet.

- Men det jeg så det så jeg, og det står jeg ved, sier hun, og håper at mannen i Lier som så nesten det samme sommeren 1956, kan melde seg til avisen. Om han da ennå lever og leser dette. Liv Andreassen så gjenstanden midt på lyse dagen den gangen. Men ettersom hun bare var et barn den gangen han skrev om opplevelsen i DT-BB, ble det aldri til at hun kom nærmere i kontakt med ham. Nå skulle hun ønske hun kunne få høre hans versjon av synet av den mystiske gjenstanden - det uidentifiserte flyvende objektet som neppe kunne ha vært noen meteor eller utbrent satellitt. Vedkommende Liermann oppfordres hermed om å melde seg til DT-BB's redaksjon.

KILDE:

Drammens Tidende -
Buskeruds Blad, 4.1.79.

N I V F O har gjort visse forsøk på å oppspore vitnet, uten at dette har lyktes til nå. Men flere forsøk vil trolig bli gjort, og vi skal komme tilbake til saken dersom nye moementer kan tilføyes.

ET UFO-VINDU'S... forts. fra side 16

i nærheten av slike felt, kunne det resultere i forskjellige skader, nemlig brannså, røde øyne, oppkast, utmattelse, kvalme, uregelmessig menstruasjon, ja til og med søvnløshet.

Ettersom plasmoider kan oppfanges på radar, er det mulig at mange radarvisuelle observasjoner ikke går ut på annet enn ettersporing av "jordskjelvlys". Styrken og varligheten av en nattelys-observasjon ville være avhengig av intensiteten og alderen på det seismisk-induserte feltet. Det er et faktum at enkelte nattelys fortsetter å komme og gå i forhold til økning og minskning av den seismiske styrke i det samme området.

Et problem med å avfeie UFO'er som naturlige fenomener er observasjoner av fartøylignende UFO'er. De to forskerne mener imidlertid at øyenvitnene som kommer i kontakt med disse seismiske feltene lett kunne få hallusinasjoner og tro at de så fysiske UFO'er, utenom jordiske vesener, andre skapninger og uvanlige dyr. I sin bok "Space-time Transients and unusual Events", (Nelson Hall 1977), peker forfatteren på at stimulering av hjernen ved hjelp av elektrisk strøm har forårsaket mange fysiologiske effekter, inklusive hallusinasjoner. Videre peker de to forskerne på at seismisk induserte felter kan vise seg å være intense og holde seg i lang tid. De forteller hvordan radiooverføringen i området ved Halo, Hawaii brøt sammen en time før det store skjelvet som inntraff den 26.april 1973. Det var tilsynelatende et stort og varig seismisk felt som midlertidig splintret den lokale ionosfære. (Forts. i neste nr.)

ÅL-SAKEN (NIVFO-bulletin nr. 2 og 3)

Som nevnt i nr. 3/81, side 24, hadde NRK ikke svart på de spørsmål vi stilte vedr "landingen" i Ål, Hallingdal.

Etter en henvendelse til kringkastings-sjef Bjartmar Gjerde har vi nå fått en detaljert og fullstendig tilfredsstillende redegjørelse om forholdet. Det viste seg at NRK's sene svar hadde sin årsak i diverse "glipp", og slike kan som kjent forekomme over alt.

Det kom også frem en del opplysninger av verdi, som vi håper å komme tilbake til.

NORSKE RAPPORTER

"DET SKJER MYE LANGS RANDSFJORDEN"

Det har tidligere skjedd mye merkelig i distriktene langs Randsfjorden. I fjor reiste det seg en vannsøyle på minst to meter utenfor fergeleiet i Nordre Brandbu. Samtidig oppdaget et ektepar som kom veien fra Søndre Land en "øy", svart av farge på 7 - 9 meter, på samme sted. Da de to kjørte der like etterpå var den borte. Det er flere meldinger om at man har sett orange og rødfargede gjenstander langs fjorden. Denne gang ble de orange og rødfargede sirklene sett i Gjovik.

Disse kommentarene er hentet fra Oppland Arbeiderblad 2. januar 1981.

Vi bringer her en kortfattet oversikt over hvilke merkverdigheter det er tale om.

EKTEPAR VED TREVATN SÅ LYSSENDE KULE

- Vi våknet ved at soveværelset ble helt opplyst. Det var akkurat som om noen skrudde på lampene inne i rommet ja, kanskje mye skarpere. Vi ble veldig oppskaket over det skarpe lyset, og trodde at noen sto utenfor med en lyskaster på oss. Hadde det ikke vært for at vårt soveværelse ligger i annen etasje ...

Da vi kom bort til vinduet så vi en stor kule som lyste med kraftig, hvitt lys og som forsvant nord/nord-østover. Like etterpå kom det tre mindre gjenstander på størrelse med en stjerne. De fløy i en slags formasjon. Vi så også en stålgrå sky stå igjen på himmelen.

Det var Johanne og Harald Warpestuen som fortalte dette til avisen. De bor like ved veien fra Søndre Land til Trevatn opp på åsen.

Tidspunktet for observasjonen var klokken 02.45 den 11. desember 1980. De så også en lyende gjenstand klokken 06.45 den 13. desember.

Ved den første observasjonen hørte de en lyd som fra bier utenfor en bikube, eller kanskje heller som sangen lys- og telefontråder, som en hører om vinteren når det varsles kaldere vær.

Vi ble oppskaket, sier Johanne. En hører jo så mye rart om dagen. De har hatt slike observasjoner flere ganger i fjor vinter, bl.a. så de et skarpt, rødt lys. Det var stjerneklart under observasjonen. Lyskula gikk svært lavt og strålene fra den lyste opp så det ble klarere enn dagen, sier de.

DEL AV OBSERVASJONS- REKKE MED MANGE VITNER

STED: Søndre Land
DATO: 18.12.1980.
KL. : 08.00 og 08.30.

Vitnene, noen skoleelever, forteller:

"Vi våknet ved at soverommet var opplyst som om noen skulle ha slått på lampelyset. Ja, lyset var enda skarpere. Da vi så ut av vinduet så vi en stor kule som beveget seg nord-østover. Like etter kom tre lys i formasjon. På himmelen var det en stålgrå sky, den eneste på himmelen. Vi ble litt engstelige. Vi så en intenst lysende og rød sirkel på 5 x 6 meter i diameter - og minst halvannen meter høy. Sirkelen for rundt oss tre ganger før den forsvant. Vi kjente en intens varme gjennom klærne."

"Jeg ble plutselig var en skarpt avgrenset sirkel på ca. 70 meter i diameter. Lyset kom ovenfra og hadde en sterk orange farge. Jeg kjente en fin varme, akkurat som om det skulle være våren."

Det første av disse tilfellene inntraff om natten den 11. desember 1980, også en torsdag.

MYSTISK LYS OVER BREISKALLEN

En mann bosatt på Breiskallen forteller at han ved 17.30-tiden samme dag, 18.12. - observerte to voldsomme røde lys på himmelen, som delvis var dekket av skyer. Han trodde til å begynne med at det hadde sammenheng med nordlyset, men syntes at det var merkelig med to så sterke røde bluss.

OG OVER SNERTINGDAL

En kvinne fra Svelvik på hyttetur i Midtre Snertingdal forteller: "Vi var to par og ut på kvelden gikk våre venner fra Oslo tilbake til deres hytte. På veien så de et blått og blågrønt lys over Tranafeltet, på sydhimmelen. Jeg gikk og la meg men våknet ved ettiden om natten av et sterkt grønn-hvitt lys, som lyste opp hele hytta. Først trodde jeg det var månen, men sto opp og gikk bort til vinduet. Over skogen ved Tranafeltet så jeg en kjempestor lysende, stjerneformet gjenstand. Plutselig dreide lyset på seg og ble avlangt. Samtidig begynte det å gnistre ut av denne bunten med lys, både over og under den. Etter en stund spraket lyset og samlet seg til en slags akse og ble seende ut som et kors. Så ble det borte, kom igjen og ble borte på ny. Hele tiden var det i bevegelse horisontalt og vertikalt. Ved 02.30-tiden var det helt borte."

Oppland Arbeiderblad, 03.01.81.

Henry Nilsen, Som bor mellom Randsfjorden og Riksvei 35, syd for Hov, forteller: "Jeg befant meg plutselig midt inne i en skarpt orangerfarvet sirkel. Den var 70 meter i diameter. Lyskilden kom ovenfra og i nordøstlig retning. Det ble orangerfarvet rundt meg og sirkelens kanter var skarpt avgrenset. Det ble varmt og godt, rene vårvarmen, og jeg kjente glede over dette. Plutselig forsvant lyset, det var disig og grått. Lyset var svært kraftig. Det hørtes ingen dur eller sus i luften."

Dette inntraff 18.12.80, kl. 08.30 - eller litt før. Vitnet, som er i 40-årene var denne morgenen ute for å strø grus på veien.

Oppland Arbeiderblad, 02.01.81.

ØSTBYHØGDA

STED: ØSTBYHØGDA

DATO: 18.12.80 - KL.18.30.

VITNE: Leif Aashaug, Gjøvik

Han forteller:

"Jeg var inne i drivhuset vårt på Østbyhøgda da jeg fikk se et sterkt lys gjennom den ene plastveggen. Jeg gikk ut og så straks en gjenstand som lyste sterkt hvitt på himmelen. Den kom nordfra og beveget seg veldig sakte. Over to minutter kunne jeg betrakte den. Jeg har sett ildkuler og vet hva det er for noe, men dette var helt sikkert noe helt annet. Den så ut som et helikopterhus med vinduer. Alt var opplyst og jeg kunne tydelig se noe som minnet om vindusstolper. Bak vinduene var det også mulig å se noe som rørte på seg. Gjenstanden hadde en hale som var litt mørkere og med en liten bøy i enden. Under denne kom det noe som lignet rød varme. Det kom støtvis og var ikke røyk. Den hadde dessuten tre bein. Jeg syntes jeg kjente en svak varme idet idet gjenstanden dro forbi. UFO'et kom fra nordøst og forsvant over mot Hadeland/Hurdal. Den kan ikke ha fløyet særlig høyt.

Oppland Arbeiderblad, 06.01.81.

STED: Bussholdeplassen ved Riksvei 35, ved Nymoen Pensjonat i Holmen.

DATO: 18.12.80, KL. 08.30.

VITNER: Tre skoleelever på 13 - 14 år.

"Vi var på vei til skolen, da det plutselig begynte å lyse rundt oss i en sirkel. Først svakt, så sterkere og sterkere. Til slutt gikk lyset, som var orange, over til hvitt og forsvant. Ingen lyd kunne høres."

Oppland Arbeiderblad, 02.01.81.

WARDALSÅSEN

Ved 08.00 - 08.30-tiden ble det også sett en lysende gjenstand ved Vardals - åsen. Kjøreskolelærer Per Otto Strandlien fra Fluberg kom i bil på vei fra Gjøvik da han plutselig fikk se en rund kule rett over Mustadhaugen. Farven var orange som skar over i grønt. Like bak kom en lysende sløyfe. Kula hadde stor fart og var synlig bare noen sekunder, før den forsvant over åsen i nordøstlig retning mot Snertingdal.

KRUTTBRENNING? ILDKULER?

I Oppland Arbeiderblad for 03.01.81, skriver Erling Bergum fra Kolbu at lysene som folk i Søndre Land så 18.12.80 trolig skrev seg fra kruttbrenning som RA har på Bradalsmyra ved Reinsvoll.

I samme avis finnes også et innlegg, skrevet av Kolbjørn Sørlien på Reinsvoll, som mener at det man så var ildkuler.

nok en gang, før den forsvant i sydvestlig retning.

Den ble sett mange ulike steder og punktet der den senket seg mot bakken må ha vært jordnet til Fodstad gård mot Hovsvangen skole. Gjenstanden beskrives av vitnene som "en bil med taket ned, og en annen bil plassert på hjulene til den."

Synnøve Rognlien (13) var på vei til skolen på Hovsvangen sammen med Anja og Jarle Stensrud. De gikk på ski. Plutselig ble det ildrødt rundt dem. "Vi ble røde alle sammen. Snøen var rød - ja, selv skiene som var blå før ble røde. Vi ble nesten blinde av den sterke rødfarven."

Synet varte ca. 30 sekunder. Det er trolig at elevene befant seg omtrent rett under gjenstanden, for de så ikke at den gikk opp og ned.

"Jeg trodde først det var lysene fra en bil, men så fikk jeg øye på

VÅLER

* 1981 *

Vidar Bjørnengen og Tom Roger Ottesen undres på om de så et UFO over Vestsiden i Våler torsdag kveld, 15.01.-1981. Guttene var på sparketur da de ble oppmerksomme på en oval, sterkt lysende gjenstand i sakte fart nedover. De hørte ingen lyd fra det flygende objektet, som sendte ut blink i gult og rødt. Gjenstanden var stor som en måne. Glåmdalen, 17.01.81.

den rød-orange kulen. Jeg var lenger unna enn Synnøve Rognlien og så at kula dalte, for så å gå opp igjen, komme ned igjen og forsvinne vestover."

Det var lærerinne ved Hovsvangen, Kari Røddum, som fortalte dette. For de som var lengst unna virket objektet orangerfarvet, mens de som var nær sier at det var ildrødt.

TOTEN · KRABY · LENA

STED: ØSTRE TOTEN/KRABY OG LENA
DATO: 08.01.81

VITNER: En rekke skoleelever, bl.a. hele 3.- og 4.klasse ved Hovsvangen skole - bortsett fra et par elever.

SAMMENDRAG AV OBSERVASJONENE :

Fra en mørk sky dalte en ildrød gjenstand ned mot jorden, nesten ned til bakken. Deretter forsvant den opp mot skyene igjen, for så å dale mot bakken

KOMMENTARER

En forklaring på de fleste av disse observasjonene kan være ildkuler. Til støtte for teorien kan nevnes at meteorsvermen "Geminidene" var varslet 7.- 15.12.80, og "Butidene" 1.- 6. januar 81. Ildkuler kan dannes, og det kan virke som om de går lavt, men som regel dannes de i en høyde av ca 40 kilometer.

Rapporten fra Leif Aashaug, Gjøvik, synes å merke seg ut fra de øvrige, og etterlater seg et spørsmålstegn.

HØLAND

STED: LØKEN I HØLAND

DATO: 20.06.81 - KL 22.00 -22.01

Vitnet ønsker ikke sitt navn offentliggjort.

OBJEKTET: Rødt og gult, lysende. Gul glorie, konstant lys og farve, ingen hørbar lyd. Foretok kursendringer. Vinkelstørrelse som en ert på utstrakt arm. (Som fullmånen.)

Objektet passerte foran en fabrikk ca. 150 meter fra vitnet, som anslår hastigheten til 250-300 km/t.

Objektet delte seg i to mindre, røde kuler og ble borte. Det kom til syne i nord og forsvant i vest.

SAMME STED OG VITNE SOM FORAN

DATO: 02.07.81 - KL 06.50 - 07.00
Overskyet - vindstille

OBJEKTET: Metallgrå gjenstand, diskosformet, ingen hørbar lyd. Vinkelstørrelse: Som et nålehode på utstrakt arm. Faktisk størrelse, anslått av vitnet: 5 - 10 meter i diameter. Avstand fra vitnet: Ca. 500-1000 meter. Anslått vinkelhøyde: 5-10 grader Ø H.

Objektet sto stille over en tretopp i øst. Vitnet gikk inn for å hente kikkerten, men da han kom ut igjen var objektet borte.

STED: HEMNES I HØLAND.

DATO: 02.07.81 - KL 23.50 - 24.-
Klart, tussmørke.

VITNE: Gårdbruker, 39 år.

OBJEKTET: Gulaktig, middels lyssterkt, foretok kurs-, høyde- og hastighetsendringer. Konstant lys og farve. Anslått avstand: 4-5 kilometer unna. Beveget seg sakte og forsvant bak en ås, dalende i nordlig retning. Vinkelhøyde: Ca. 25 grader ØH. Ingen stjerner var synlige. Vitnet forteller:

"Ved en tilfeldighet (kikket ut av vinduet) oppdaget vi et lysende fenomen som kunne ligne på en stjerne. Til å begynne med så det ut som objektet sto stille, men etter en stund kunne vi se at det dalte sakte i nordlig retning."

FEVIK

DATO: 17.07.81 - KL 23.20

VITNE: Kjell Ove Nygren, Fevik.

"Natt til lørdag prøvde jeg å komme inn på Strand Hotell, men siden det var fullt der begav jeg meg på hjemvei. Jeg var i svingen fra Strand opp mot Feviktoppen da jeg fikk se et lys på himmelen like ved hotellet. Det var orange eller rødaktig, ca. en meter langt og 30-40 cm bredt. Jeg hadde med fotoapparat, men måtte først sette i en elektronblitz, og i løpet av de fem sekundene dette tok forsvant lyset med en voldsom fart. Jeg har aldri opplevd noe lignende."

Agderposten, 21.07.81.

Avisen Driva, Sunndalsøra for 27. juli har en notis om en observasjon gjort av avisens medarbeider i Aure. Det fantes også et foto av gjenstanden - som trolig var en ballong.

Sandefjords Blad meldte den 31. juli om en merkelig gjenstand som svevet over byen. Etter en del undersøkelser kunne vi avsløre "UFO'et" som ballong. Saken avstedkom en masse skriving i avisene, bl.a. en NTB-melding.

Kilder: Rapporter til NIVFO, telefonintervjuer med vitnene etc..

Borghild og Edgar Johansen i Ådal har ifølge Ringerikes Blad for 10. august sett en stor, rund lysende gjenstand på himmelen over Torsteinsrud like ved Elsrud i Ådal. Det var om kvelden klokken 23.30. 20 minutter senere flyttet den seg over til Øst-siden av Sperillen, og siste gang de så den var ved midnatt. En lignende observasjon ble gjort på samme sted sist vinter, av Torolf Struksnes. (Saken undersøkes)

Vi har fått inn en del flere meldinger, men for det meste vage beskrivelser av lys på himmelen.

① ① ①

I sin bok "UFO-fænomenet", side 84, skriver Johannes von Buttlar bl.a.: "Gjennom forfatterens omhyggelige etterforskinger konstateres følgende kjensgjerninger: Det hele er en bevisst villførrelse, et utslag av Robertson-kommisjonens beslutninger, satt i scene av etterretningstjenesten for på en raffinert måte å gjøre Jessup uskadelig. For det passet simpelthen ikke inn i den daværende oppfatning at en ansett vitenskapsmann var istand til å publisere facts om UFO-fenomener, som skulle holdes hemmelige. Derfor var Jessup en alvorlig fare, og Allende ble "funnet opp" for å lokke Jessup på limpinnen gjennom et fingert materiale som gjennom et velfundert vitenskapelig skjønn syntes tilforlætelig. Som beregnet ble Jessup også mer og mer innviklet i sine etterforskninger m.h.t. Philadelphia-eksperimentet, og han gjorde seg selv til narr.

Den dengang "for-gjeves ettersøkte" Allende lever idag i Mexico, og han har innrømmet at hele

saken var en "and" foranlediget av den hemmelige tjeneste. I hvor høy grad den hemmelige tjeneste var interessert i UFO-området, viser NICAP-rådgiveren Ralph Mayhers erfaring, som ikke er noe enkeltstående tilfelle. For CIA-agenter var stadig på jakt etter UFO-materiale, som, alt etter hvorvidt det passet inn i den øyeblikkelige foreliggende plan, ble undertrykt eller anvendt. I 1957 ansøkte CIA-agenten Mayher om å få lov til å få utlevert en UFO-film, som etter sigende skulle analyseres teknisk av flyvåpenet. Da Mayher leverte filmen tilbake gav flyvåpenet ham på samme tid løfte om den tekniske analysen. Men utover en del av filmen, av hvilken de beste opptakene nå var skåret bort, fikk Mayher intet tilbake."

* * *

Så langt von Buttlars bok.

Han går imidlertid ikke særlig i detaljer når det gjelder de undersøkelser som han hevder har avslørt at eksperimentet aldri har funnet sted. Hans forklaring synes da også å etterlate en hel del ubesvarte spørsmål, som vi håper å ha fått frem gjennom Sundbergs artikkel. Det som later til å være helt på det rene er at CIA har vært sterkt inne i bildet i denne affæren. Og man kan da spørre seg om ikke de beskrevne hendelsene virker minst like logiske hvis de var ledd i forsøk på å skjule eksperimentet, som at de skulle være satt i scene for å uskadeliggjøre Jessup.

Hvordan det enn måtte være så er omstendighetene omkring "Philadelphia-eksperimentet" stadig et mysterium. ●

ER DU INTERESSERT I ROMFORSKNING ?

NORSK ASTRONAUTISK FORENING

HAR SOM SITT FREMSTE FORMÅL Å INFORMERE OM DET SOM SKJER INNEN ROMFORSKNING. DETTE GJØR VI BLANT ANNET GJENNOM MEDLEMSBLADET "NYTT OM ROMFART" OG GJENNOM NYHETS BulLEtINEN "SMÅNYTT OM ROMFART".

Historikk

Norsk Astronautisk Forening ble stiftet den 2. august 1951 av Erik Bergaust, Gunnar Oxaal og Thorstein Thelle med hjelp av Bernt Balchen. Foreningens opprinnelige navn var Norsk Interplanetarisk Selskap, men dette ble forandret til Norsk Astronautisk Forening i 1954.

Foreningens medlemmer

Vi vil understreke at foreningen ikke er en eksklusiv forening for eksperter. Foreningens medlemmer verves fra alle lag av folket, og det eneste som kreves for å bli medlem, er at man betaler kontingenten. Medlemmene er bosatt i alle deler av landet, med vel halvparten i Oslo-området. Mens interessen dalte en del etter at måneferdene var slutt, har antall medlemmer økt sterkt de siste 2-3 årene. Ved årsskiftet 1980/1981 hadde foreningen 271 medlemmer.

Foreningens tilbud

Nytt om Romfart kommer ut fire ganger i året. Artikkene i bladet søkes holdt på et populærvitenskapelig nivå. Smånytt om Romfart kommer ut 8-10 ganger i året og inneholder korte nyhetsnotiser. Foreningen holder hvert år minst fire medlemsmøter i Oslo, med foredrag eller filmforevisning. Foreningen har også et bibliotek som låner ut bøker og lysbildeserier.

Hva koster det å være medlem?

Medlemmer i Oslo-området betaler for tiden kr. 70,- pr. år. For alle andre medlemmer er prisen kr. 60,- pr. år. Ved innmelding må en i tillegg betale et gebyr på kr. 10,-.

ER DU INTERESSERT, SÅ SKRIV ETTER NÆRMERE OPPLYSNINGER:
NORSK ASTRONAUTISK FORENING, POSTBOKS 43 BLINDERN, OSLO 3.

“Sølvmannen”

* *

Mange vil sikkert kjenne igjen dette bildet fra bøker og blad. Noen steder heter det at "Sølvmannen" stammet fra en flygende tallerken, nedskutt i Arizona i 1950. Det stemmer i hvert fall ikke. Hvis vi skal tro forfatteren John Michell, så er mannen til høyre på bildet en ikke navngitt patolog fra fakultetet i Weimar. Da bildet i sin tid kom på avisens forsider skal denne ha uttalt følgende: "Dette foto er det eneste som er blitt offentliggjort av en serie bilder som ble tatt i forbindelse med et UFO som styret i Tyskland i 1949 !

Mellom vrakrestene fant man tre små vesener av hankjønn. To av dem var på det nærmeste knust og brent til det ugjenkjennelige, men den tredje var så å si uskadd og i live da politi og militær nådde frem til ulykkesstedet.

Vesenet fikk navnet "sølvmannen", på grunn av sølvnyansen i drakten han var iført, og som lignet en slags tynn folie.

Sammen med en rekke vitenskapsmenn ble han bragt til mitt landsted, hvor man uforstyrret kunne undersøke den fremmede i detaljer. Dette bildet er min private opptakelse, tatt under en tur i haven med en kollega og våre hustruer.

"Sølvmannen" døde etter tre dager, og liket ble fjernet til et ukjent bestemmelsessted. Som patolog var jeg interessert i den videre undersøkelse. Dessverre kom dette bildet uten min viten ut til pressen, så innerkretsen omkring undersøkelsen tvilte på min lojalitet og taushet, og jeg kom ikke lenger i saken. Om "Sølvmannens" videre skjebne vet jeg intet."

Dette er mange år siden, men spørsmålet om bildets ekthet står stadig åpent. Forskere er delt i to leirer. Skeptikerne viser til "Sølvmannens" proporsjoner: Hodet er for stort i forhold til halsen, armene er for lange i forhold til bena, føttene er for brede osv. Faktisk er han for liten til å eksistere. Man mener at det er en dukke, og også at damenes forskrekkede uttrykk ikke virker ekte.. Motparten har ikke så mye skyts, men står åpne for muligheten. De mener at damenes ansiktsuttrykk viser både forbauselse og vemmelse..

Så langt våre kilder, bl.a. det danske tidsskriftet "UFO ASPEKT" nr. 2/1981.

Det har blant annet også vært hevdet at "Sølvmannen" egentlig er en flådd apekatt, og intet annet !

Nettopp med tanke på denne påstanden lot NIVFO bildet bli undersøkt av egne norske zoologer. Dette ble gjort nærmest for moro skyld, men også ut fra en teoretisk mulighet for at "skjelettets" proporsjoner kunne styrke/svekke påstanden. Resultatet ble akkurat det vi hadde ventet: Ut fra det foreliggende bildet er det ikke mulig å si noe hverken fra eller til i så måte.....

Vi konstaterer dermed at det berømte bildet av "Sølvmannen", sammen med de fleste kommentarene til saken, hører hjemme blant de mange historiene som inntil ytterligere dokumentasjon kan fremskaffes, ikke er annet enn historier.... ■
